

Luopumisen matka: Marja-Liisa Kuitunen kirjoitti runokirjan luokanopettajan viimeisistä työpäivistä

Pimeästä läikkyy valoa yli

PADANKOSKI

Kuinka paljon pimeästä voikin läikkyy valoa yli, Marja-Liisa Kuitunen kirjoittaa runossa Kahdestoista yö, joka sisältyy hänen tänä vuonna ilmestyneeseen runokokoelmaansa 40 päivää 40 yötä.

Säe kuvaa osuvasti koko teosta, jossa kahlataan masennuksen jälkimainingeissa ja vaihtelevien tunteiden ristiallokossa. Silti valoa riittää niin paljon, että se lopulta hallitsee teosta.

Marja-Liisa Kuitunen on kesiään Luopioisten Padankoskella viettävä kirjailija, eläkkeellä oleva luokanopettaja ja seitsemän lapsen isoäiti.

Kuitunen tilittää runoissaan opettajan tuntojaan uransa viimeisten 40 päivän aikana ennen kuin 40 vuotta kestänyt työelämä jää taakse. Hän pohtii, mitä kaikkea täytyy hyvästellä, mitä saa mukaansa eläkepäiviksi, mitä tietoja, kokemuksia ja viisautta seuloutuu pintaan viimeisten viikkojen aikana.

40 päivää 40 yötä -kokoelma on julkaistu Mediapinnan kustantamassa Suomi 100 runokirjaa -kirjasarjassa. Harrastajakirjoittajille avoin kirjasarja oli Mediapinnan osuus Suomen 100-vuotisjuhlaan.

Pois suvannon silmästä

Edessäni on 40 päivää ja yötä, enkä ole ollenkaan varma, sanotaan kirjan ensimmäisessä runossa.

Runot syntyivät autenttisesti tilanteessa päivä päivältä, yö yöltä. Marja-Liisa Kuitusen entinen työpaikka, noin 125 oppilaa alakoulu, suljettiin ja kahdeksi viimeiseksi työvaiheeseen Kuitusen piti muuttaa toiseen suureen kouluun, jossa koko toimintakulttuuri oli aivan erilaisella pohjalla, kuin mihin hän oli tottunut.

Seurauksena oli masennusta ja sairauslomaa. Unta riitti pahimmillaan kaksi tuntia yötä kohti.

Tuntui synkältä, että työtään suuresti rakastanut, pitkän uransa aikana korvaamattoman kokemuksen hankkinut opettaja joutui kärsimään loppusuoran uupumuksesta.

Kuitunen halusi kuitenkin olla koulussa viimeisen kevään ja päästä voittajana perille.

– Mene sitten yrittämään, mutta tule takaisin, jos et jaksa, lääkäri myöntyi lopulta.

Hyvä ystävä puolestaan neuvoi: Tee niin, että kirjoitat joka päivästä jotain.

Kuituselle runojen kirjoittaminen oli terapiaa. Ne pitivät koossa päiviä ja öitä, joissa tunteet vaihtelivat koko asteikolla. Hän ei ollut varma mistään, mutta kirjoittaminen oli hänen omin tapansa selviytyä.

– Kirja syntyi tunteesta, että jään liikaa kiinni menneeseen. Mutta olen onnellinen, että tein sen, koska samalla tuli hyvästelltyä työ, hän sanoo.

Samalla kirja auttoi pois irti suvannon silmästä, kuten hän itse sen ilmaisee.

– Enää koskaan elämässäni en aio jäädä siihen ansaan.

Marja-Liisa Kuitunen

- Luokanopettaja, nykyisin eläkkeellä, tietokirjailija, lastenkirjailija
- Asuu Jyväskylässä
- Kotoisin Luopioisista, kesäasukkaana Padankoskella
- Julkaistut teokset: Oppikirjasarja Meidän luokan uskontokirja, 1983–1991 (mukana työryhmässä); Pääsiäisaiheinen runoelma Ihmeellinen viikko, 1993, säveltänyt Kaija Eerola; Lastenkirja Yökoulu, 2013; Runokokoelma Kirjavissa kengissä, omakustanne, voitti runouden Möllärimestarin vuonna 2011; 40 päivää, 40 yötä, runokokoelma, 2017.

Olen päättänyt, että tuli mitä tuli, menen täysillä eteenpäin.

Isovanhemmat kantavat toivoa

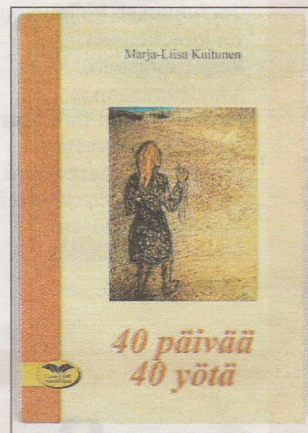
Kirjoittajana Kuitunen ei ainkaan aio pysähtyä. Hän kertoo tutkivansa vuosia sitten kirjoitettuja novellejaan, löytyisikö niistä aineksia kokoelmaksi asti.

– Seuraavaksi ryhdyn varmastikin kirjoittamaan isovanhemmudesta, Marja-Liisa Kuitunen kertoo.

Hän on miehensä **Tuomon** kanssa pitänyt muun muassa leirejä isovanhemmille, ja niiltä kertyneessä materiaalissa riittää työstettävää.

– Kun olemme itse monen lapsen isovanhempia, aihe kututtelee mieltä tosi paljon, Kuitunen kertoo.

Hän on pohtinut asiaa erityisesti lasten ja nuorten rohkaisemisen näkökulmasta.

40 päivää, 40 yötä on osa Mediapinnan Suomi 100-sarjaa.

– Tärkeää on nuoremman sukupolven itsetunnon vahvistaminen. Edellisillä sukupolvilla on kokemustietoa siitä, että asioilla on tapana järjestyä, elämä kantaa, ja että rukous auttaa, hän sanoo.